

Berisping

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, ingekomen op 22 augustus 2007, heeft appellant beroep ingesteld tegen een hem door verweerster bij brief van 13 juli 2007 opgelegde berisping op grond van artikel 4.a.7 lid 1 van de CAO VO. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht.

Op 26 september 2007 heeft ten overstaan van de commissie te Eindhoven de mondelinge behandeling plaatsgehad. Daarbij is verschenen namens appellant diens gemachtigde, die een pleitnota heeft overgelegd; Appellant was, met bericht, afwezig. Namens verweerster zijn verschenen de heer, directeur, de heer, zorgdocent en de heer, directeur VMBO, bijgestaan door haar gemachtigde.

2. De feiten

Appellant is 23 jaar werkzaam als docent bij het college van verweerster, laatstelijk als docent verzorging. Als zodanig verzorgt appellant kooklessen. Op 12 maart 2007 heeft verweerster aan appellant een schriftelijke waarschuwing gegeven op grond van mogelijk grensoverschrijdend gedrag ten opzichte van aan zijn zorg toevertrouwde leerlingen. In deze brief wordt de waarschuwing als volgt toegelicht:

“Aanleiding van bovenstaande is dat het bestuur op 3 februari 2007 een klacht en meldingen heeft ontvangen van de ouders van leerlingen van (...) met betrekking tot ongewenste aanrakingen door u van en het door u maken van seksueel getinte opmerkingen tegen aan uw zorg toevertrouwde leerlingen. De klacht was aanleiding voor de directie om – op advies van de vertrouwenspersoon- de vertrouwensinspecteur te informeren en gesprekken te voeren met –onder andere- de betrokken ouders alsmede met ouders waarnaar in de meldingen wordt verwezen. Ook met u heeft de directie naar aanleiding van de klacht en meldingen een gesprek gevoerd. Uit deze gesprekken is door de vertrouwensinspecteur de conclusie getrokken dat er weliswaar geen aangifte behoeft te worden gedaan van uw gedrag bij de politie, maar dat het bestuur u er wel op dient te wijzen dat u als docent bij de uitoefening van de functie dient te zorgen voor een omgeving en een sfeer waarbinnen de leerlingen zich veilig voelen, zowel als groep, als in de groep als persoon. U dient zich dan ook zowel verbaal als non-verbaal, te onthouden van het gedrag en de bejegening van leerlingen welke hen op enigerlei wijze in hun waardigheid aantast of kan aantasten, of hen een gevoel van onveiligheid geeft of kan geven. De ouders hebben als gevolg hiervan de klacht niet doorgezet.

Op grond van uw overige, wel gewaardeerde, werkzaamheden voor de school en de leerlingen en uw belofte dat u uw gedrag nog meer dan eerst in acht zult nemen, gaat het bestuur er vanuit dat meldingen met betrekking tot mogelijk grensoverschrijdend gedrag van uw kant niet meer zullen voorkomen, noch dat zich in de toekomst de noodzaak zal voordoen om naar aanleiding van uw functioneren wederom overleg met de vertrouwensinspecteur te voeren.

(....)

Het moge duidelijk zijn dat bij herhaling van het bovengenoemde ongewenst gedrag zwaardere disciplinaire maatregelen getroffen zullen worden.”

Op 14 mei 2007 meldde de zorgdocent aan de contactpersoon voor de school dat die dag twee meisjes en één jongen bij hem waren geweest met een klacht over lichamelijke aanrakingen door appellant. Eén of twee dagen later heeft de contactpersoon alle drie de leerlingen afzonderlijk gesproken. Op 4 juni 2007 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen appellant, de algemeen directeur en de directeur van de school. Op 12 juni 2007 hebben gesprekken plaatsgevonden tussen de directeur VMBO enerzijds en de drie betrokken leerlingen afzonderlijk, die waren vergezeld van hun ouder(s).

Bij brief van 21 juni 2007 heeft verweerster aan appellant medegedeeld, dat zij voornemens was hem wegens plichtsverzuim als genoemd in artikel 4.a.7, lid 2 van de CAO VO te berispen op grond van artikel 4.a.7, lid 1 onder a van de CAO VO. Over het voornemen tot berisping heeft tevoren een gesprek met appellant plaatsgevonden. Appellant heeft zich tegen dit voornemen verweerd bij brief van zijn advocaat van 12 juli 2007. Bij brief van 19 juli 2007 heeft verweerster haar besluit tot berisping aan appellant doen toekomen.

3. De standpunten van partijen

Appellant legt het navolgende aan zijn beroep ten grondslag.

De hele procedure vanaf de schriftelijke waarschuwing van 12 maart 2007 tot en met de berisping is onzorgvuldig gevoerd. Appellant heeft geen dan wel te laat dan wel onvolledig inzage gehad in de klachten en de gespreksverslagen. Appellant heeft mondeling van de directie moeten vernemen, wat de inhoud van de klachten was. Een en ander is in strijd met het beginsel van hoor en wederhoor.

Appellant heeft nimmer met het bestuur kunnen spreken; hij heeft slechts zijn zegje mogen doen tegen de directie. Ook dit levert strijd op met het beginsel van hoor en wederhoor.

Op 12 juli 2007 is de zienswijze van appellant op het voornemen tot berisping ingediend; daags daarna volgde een schriftelijke berisping van het bestuur. Appellant gelooft niet dat het bestuur naar aanleiding van zijn zienswijze op het voornemen tot berisping nog heeft vergaderd.

Aan de ontvangen berisping zijn extra aantijgingen toegevoegd, die voor appellant uit de lucht kwamen vallen; appellant heeft daarover niet zijn zienswijze kunnen geven.

Appellant weet tot op heden niet welke leerlingen klachten hebben geuit. Hij is aldus niet in staat om ten aanzien van die specifieke leerlingen in zijn wijze van lesgeven, die al 23 jaar probleemloos was, zijn houding te wijzigen. Er wordt een kans van verbetering ten opzichte van die leerlingen ontnomen.

Appellant betwist de inhoud van de klachten. Hij is een zeer betrokken docent die tracht een vertrouwensband op te bouwen met de (lwo-)leerlingen. Sommigen van deze leerlingen zijn zeer gebaat bij een schouderklopje of een aai over de bol. Er zijn ook leerlingen die deze aanrakingen niet wensen. Appellant heeft daar oog voor en houdt daar rekening mee. Waar een leerling wel behoefte heeft aan een schouderklopje, hand op de schouder of aai over de bol heeft appellant deze gedragingen erkend. Met alle overige gedragingen waarvan appellant wordt beschuldigd, zoals bijvoorbeeld een aai over de bil, is hij onbekend. Ten onrechte wordt de indruk gewekt dat sprake zou zijn van seksueel getinte handelingen. Alle leerlingen hebben dit ronduit ontkend.

Appellant benadrukt dat, zolang hij niet weet welke leerling waarover heeft geklaagd, zijn gedrag, bestaande in een eventueel schouderklopje dat blijkbaar niet wordt gewenst, moeilijk veranderd kan worden, zonder dat die leerling dat rechtstreeks kenbaar maakt aan appellant.

Verweerster stelt daar tegenover het volgende.

Verweerster is van mening dat zij appellant geheel terecht en op de juiste gronden heeft berispt, dat deze berisping niet alleen noodzakelijk was maar bovendien een correcte reactie is geweest op het ongewenste gedrag van appellant jegens aan zijn zorg toevertrouwde leerlingen.

De commissie zal hierna, voorzover nodig, nader ingaan op het verweer.

4. De beoordeling

a. Voor wat betreft de gevolgde procedure

De door verweerster tegenover appellant gevolgde procedure is, zo kan appellant worden toegegeven, niet in alle opzichten zorgvuldig geweest. Met name de (geanonimiseerde) verslagen van de gesprekken met leerlingen en ouders hadden eerder verstrekt mogen worden dan eerst in het kader van de onderhavige procedure. Anderzijds kan de commissie ook begrip opbrengen voor de zorg die verweerster in acht heeft te nemen voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van haar (kwetsbare) leerlingen. Dat vormt tevens de rechtvaardiging om, althans in dit geval, de anonimiteit van de klagende leerlingen ten opzichte van appellant te behouden.

Dat appellant niet gesproken heeft met het bestuur van verweerster doch (slechts) met de algemeen directeur brengt niet mee dat de procedure als onzorgvuldig moet worden aangemerkt nu, zoals onweersproken is gesteld, de algemeen directeur gemandateerd is om namens het bestuur klachten te behandelen en overigens in het kader van zijn mandaat constante contactmomenten met het bestuur van verweerster heeft. Ook de korte tijd die verstreken is tussen de ontvangst van de zienswijze van appellant op het voornemen tot berisping en de berisping zelve brengt nog niet met zich mee, dat van onzorgvuldigheid in de besluitvorming sprake is.

De commissie merkt op dat de procedurele bezwaren deels worden ondervangen doordat appellant ten overstaan van de commissie de gelegenheid heeft gehad om op de aanvankelijk ontbrekende stukken te reageren en ook overigens ten overstaan van de commissie alle mogelijkheden heeft gehad om verweer te voeren.

Niet kan gezegd worden, dat het beginsel van hoor en wederhoor is geschonden, althans niet op zodanige wijze dat het bestreden besluit om die reden niet in stand zou kunnen blijven.

Tot zover, op dit moment, de bezwaren tegen de procedure.

b. Voor wat betreft de gronden voor de berisping.

Uit de overgelegde, geanonimiseerde, stukken is komen vast te staan, dat appellant als docent tijdens de (kook)lessen leerlingen heeft aangeraakt. Dat wordt overigens ook door appellant erkend. Vast staat ook, dat niet alle leerlingen daarvan gediend zijn en dat sommigen zich daardoor gehinderd en/of onplezierig voelen. Appellant is daarvoor, op niet mis te verstane wijze, gewaarschuwd.

Na deze waarschuwing is, zo staat wel vast, opnieuw sprake geweest van het aanraken van leerlingen, die dat als ongewenst hebben ervaren. Dit valt appellant aan te rekenen. Het had op de weg van appellant gelegen om zich de waarschuwing in deze zin ter harte te nemen, dat hij iedere aanraking, anders dan uit overmacht, achterwege zou hebben gelaten. Het is niet aan appellant om een inschatting te maken of een leerling een aanraking door hem al dan niet op prijs stelt. Van een leerling kan immers niet verwacht worden, dat hij of zij altijd in staat is om te laten blijken, dat aanrakingen niet op prijs worden gesteld.

Het bovenstaande oordeel brengt ook mee, dat de (procedurele) bezwaren van appellant dat hij niet in staat is geweest om zijn zienswijze te geven op verweten aanrakingen die in de berisping worden genoemd en in het voornemen tot berisping niet worden genoemd, niet relevant zijn voor het hiervoor weergegeven oordeel. Het gaat erom dat, zoals gezegd, ook na de waarschuwing sprake is geweest van ongewenste aanrakingen. Dat appellant hiertoe niet de intentie heeft gehad wil de commissie aannemen en de commissie gaat er ook niet vanuit dat de aanrakingen seksueel van aard zijn geweest, maar dat alles doet aan het oordeel van de commissie over de ongewenste aanrakingen niet af.

Appellant is, zoals verweerster ook stelt, een goede leraar, maar verweerster mag na de aan hem gegeven waarschuwing van hem verwachten dat hij ervoor waakt leerlingen aan te raken.

Het vorenstaande brengt mee, dat het beroep ongegrond zal worden geoordeeld.

5. De beslissing

De commissie voornoemd,

verklaart het beroep ongegrond,.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 26 september 2007 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. W.G.A.M. Veugelers, mr. A.A.M. Mollee, W. Stoop, F.A.J. van Moorsel, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.